

22003A0719(01)

L 181/27

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

19.7.2003

UMOWA**O Ekstradycji Między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki****SPIS TREŚCI**

Preambuła	
Artykuł 1	Cel i przedmiot
Artykuł 2	Definicje
Artykuł 3	Zakres stosowania niniejszej Umowy w odniesieniu do dwustronnych traktatów ekstradycyjnych z Państwami Członkowskimi
Artykuł 4	Przestępstwa objęte ekstradycją
Artykuł 5	Przekazywanie i uwierzytelnianie dokumentów
Artykuł 6	Przekazywanie wniosków o areszt tymczasowy
Artykuł 7	Przekazywanie dokumentów w następstwie aresztu tymczasowego
Artykuł 8	Informacje dodatkowe
Artykuł 9	Tymczasowe wydanie
Artykuł 10	Wnioski o ekstradycję lub wydanie składane przez kilka państw
Artykuł 11	Uproszczone procedury ekstradycyjne
Artykuł 12	Tranzyt
Artykuł 13	Kara śmierci
Artykuł 14	Informacje sensoryczne we wniosku
Artykuł 15	Konsultacje
Artykuł 16	Stosowanie tymczasowe
Artykuł 17	Nieodstępowanie
Artykuł 18	Przyszłe dwustronne Traktaty ekstradycyjne z Państwami Członkowskimi
Artykuł 19	Wyznaczanie i zawiadamianie
Artykuł 20	Terytorialny zakres stosowania
Artykuł 21	Przegląd
Artykuł 22	Wejście w życie i wypowiedzenie
Nota wyjaśniająca	

UNIA EUROPEJSKA ORAZ STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

PRAGNĄC dalej ułatwiać współpracę między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Stanami Zjednoczonymi Ameryki,
PRAGNĄC bardziej skutecznie zwalczać przestępczość jako środek ochrony ich demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

NALEŻYCIE UWZGLĘDNIAJĄC prawa jednostek oraz zasadę państwa prawnego,

W TROSCE o gwarancje na mocy ich systemów prawnych przewidujące prawo osoby poddanej ekstradycji do sprawiedliwego procesu, włączając w to prawo do osądzenia przez bezstronny trybunał powołany na mocy prawa,

PRAGNĄC zawrzeć umowę odnoszącą się do ekstradycji sprawców czynu zabronionego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i przedmiot**

Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, zapewnić poprawę współpracy w kontekście mających zastosowanie stosunków ekstradycyjnych między Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki regulujących ekstradycję sprawców czynu zabronionego.

Artykuł 2**Definicje**

1. „Umawiające się Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Stany Zjednoczone Ameryki.
2. „Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie Unii Europejskiej.
3. „Ministerstwo Sprawiedliwości” oznacza w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych Ameryki – Departament Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych, a w odniesieniu do Państwa Członkowskiego – jego ministerstwo sprawiedliwości, z tym wyjątkiem, że w odniesieniu do Państwa Członkowskiego, w którym funkcje określone w artykułach 3, 5, 6, 8 lub 12 są wykonywane przez jego prokuratora generalnego, ten organ może zostać wyznaczony do wykonywania takiej funkcji w miejsce Ministerstwa Sprawiedliwości zgodnie z artykułem 19, chyba że Stany Zjednoczone i zainteresowane Państwo Członkowskie wyrażą zgodę na wyznaczenie innego organu.

Artykuł 3**Zakres stosowania niniejszej Umowy w odniesieniu do dwustronnych traktatów ekstradycyjnych z Państwami Członkowskimi**

1. Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają, że postanowienia niniejszej Umowy stosuje się w związku z dwustronnymi traktatami ekstradycyjnymi między Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, obowiązującymi w chwili wejścia w życie niniejszej Umowy, pod następującymi warunkami:
 - a) artykuł 4 stosuje się w miejsce postanowień dwustronnych traktatów, które dopuszczają ekstradycję wyłącznie w odniesieniu do wykazu poszczególnych przestępstw kryminalnych;
 - b) artykuł 5 stosuje się w miejsce postanowień dwustronnych traktatów regulujących przekazywanie, certyfikację, uwierzytelnianie lub legalizację wniosku o ekstradycję oraz dokumentów uzupełniających przekazywanych przez państwo wzywające;
 - c) artykuł 6 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów dopuszczających bezpośrednie przekazywanie wniosków o aresztowanie tymczasowe między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych a ministerstwem sprawiedliwości zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
 - d) artykuł 7 stosuje się dodatkowo do postanowień dwustronnych traktatów regulujących przekazywanie wniosków o ekstradycję;
 - e) artykuł 8 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących przedkładanie informacji uzupełniających; w przypadku gdy postanowienia dwustronnych traktatów nie określają wykorzystywanego kanału, stosuje się również ust. 2 tego artykułu;

- f) artykuł 9 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów dopuszczających tymczasowe wydanie osób przeciwko którym toczy się postępowanie lub odbywających wyrok w państwie do którego się wnioskuje;
 - g) artykuł 10 stosuje się, chyba że przewidziano w nim inaczej, w miejsce lub w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów odnoszących się do decyzji w sprawie kilku wniosków o ekstradycję tej samej osoby;
 - h) artykuł 11 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów dopuszczających uchylenie ekstradycji lub uproszczone procedury ekstradycyjne;
 - i) artykuł 12 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących tranzyt; w przypadku gdy postanowienia dwustronnych traktatów nie określają procedury regulującej nieprzewidziane lądowanie statku powietrznego, stosuje się również ust. 3 tego artykułu;
 - j) artykuł 13 może być stosowany przez państwo wezwane w miejsce lub w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących karę śmierci;
 - k) artykuł 14 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących obchodzenie się z informacjami sensytywnymi zawartymi we wniosku.
2. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że każde Państwo Członkowskie przyjmuje do wiadomości, w drodze dokumentu w formie pisemnej między tym Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, stosowanie w sposób określony w niniejszym artykule swojego obowiązującego dwustronnego traktatu ekstradycyjnego ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki.
 - b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe Państwa Członkowskie przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszej Umowy oraz posiadające dwustronne traktaty ekstradycyjne ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują kroki określone w literze a).
 - c) Umawiające się Strony dokładają starań w celu zakończenia procesu określonego w literze b) przed zaplanowanym przystąpieniem nowego Państwa Członkowskiego lub tak szybko jak jest to możliwe po przystąpieniu. Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o terminie przystąpienia nowych Państw Członkowskich.
 3. Jeżeli proces określony w ust. 2 lit. b) nie zostaje zakończony przed terminem przystąpienia, postanowienia niniejszej Umowy stosuje się w stosunkach między nowym Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki od dnia, w którym zawiadomiły one siebie oraz Unię Europejską o zakończeniu ich wewnętrznych procedur w tym celu.

Artykuł 4

Przestępstwa objęte ekstradycją

1. Przestępstwo jest przestępstwem objętym ekstradycją, jeżeli jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze powyżej jednego roku lub karą surowszą na mocy przepisów prawa państwa wnioskującego oraz państwa, do którego się wnioskuje. Przestępstwo jest również przestępstwem objętym ekstradycją, jeżeli obejmuje usiłowanie popełnienia przestępstwa, znowę w celu popełnienia przestępstwa lub współudział w popełnieniu przestępstwa objętego ekstradycją. W przypadku gdy wniosek dotyczy wykonania wyroku osoby skazanej za przestępstwo objęte ekstradycją, pozostała do odbycia kara pozbawienia wolności musi wynosić co najmniej cztery miesiące.

2. Jeżeli wniosek o ekstradycję zostaje uwzględniony w odniesieniu do przestępstwa objętego ekstradycją, zostaje on również uwzględniony w odniesieniu do każdego innego przestępstwa określonego we wniosku, jeżeli to ostatnie przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku lub karą łagodniejszą, z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich innych wymogów ekstradycji.

3. Do celów niniejszego artykułu przestępstwo jest uważane za przestępstwo objęte ekstradycją:

- a) niezależnie od tego, czy przepisy prawne w państwie wnioskującym oraz w państwie do którego się wnioskuje zaliczają to przestępstwo do przestępstw tej samej kategorii czy używają tych samych pojęć do jego określenia;
- b) niezależnie od tego, czy dane przestępstwo jest przestępstwem, w odniesieniu do którego prawo federalne Stanów Zjednoczonych wymaga wykazania takich okoliczności, jak przewóz międzystanowy albo posługiwanie się pocztą lub innymi środkami mającymi wpływ na handel międzystanowy lub zagraniczny, takie okoliczności mają znaczenie tylko dla ustanowienia właściwości sądu federalnego Stanów Zjednoczonych; oraz
- c) w sprawach kryminalnych odnoszących się do podatków, ceł, obrotu dewizami oraz przywozu lub wywozu towarów, niezależnie od tego czy przepisy prawne państwa wnioskującego oraz państwa do którego się wnioskuje przewidują takie same rodzaje podatków, ceł, obrotu dewizami lub wywozu lub przywozu towarów tego samego rodzaju.

4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium państwa wnioskującego, wniosek o ekstradycję zostaje uwzględniony, z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych mających zastosowanie wymogów ekstradycji, jeżeli przepisy prawne państwa, do którego się wnioskuje przewidują karalność przestępstwa popełnionego poza jego terytorium w podobnych okolicznościach. Jeżeli przepisy prawne państwa, do którego się wnioskuje nie przewidują karalności przestępstwa popełnionego poza jego terytorium w podobnych okolicznościach, organ wykonawczy państwa, do którego się wnioskuje, wedle swojego uznania, może uwzględnić wniosek o ekstradycję, z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych mających zastosowanie wymogów ekstradycji.

Artykuł 5

Przekazywanie i uwierzytelnianie dokumentów

1. Wnioski o ekstradycję oraz dokumenty dodatkowe są przekazywane drogą dyplomatyczną, co obejmuje przekazywanie przewidziane w artykule 7.

2. Dokumenty oznaczone certyfikatem lub pieczęcią Ministerstwa Sprawiedliwości lub ministerstwa lub departamentu odpowiedzialnego za sprawy zagraniczne państwa wnioskującego zostają dopuszczone do postępowania ekstradycyjnego w państwie, do którego się wnioskuje, bez dalszej certyfikacji, uwierzytelniania lub innej legalizacji.

Artykuł 6

Przekazywanie dokumentów w następstwie aresztu tymczasowego

Wnioski o areszt tymczasowy mogą być składane bezpośrednio między Ministerstwami Sprawiedliwości państwa wnioskującego oraz państwa, do którego się wnioskuje, jako alternatywa dla drogi dyplomatycznej. Kanały Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych (Interpol) mogą także być wykorzystane przy przekazywaniu takiego wniosku.

Artykuł 7

Przekazywanie dokumentów w następstwie aresztu tymczasowego

1. Jeżeli osoba, o której ekstradycję się wnosi, jest przetrzymywana w areszcie tymczasowym w państwie, do którego się wnioskuje, państwo wzywające może wypełnić swoje zobowiązanie przekazania swojego wniosku o ekstradycję oraz dokumentów dodatkowych drogą dyplomatyczną zgodnie z artykułem 5 ustęp 1, przez złożenie wniosku i dokumentów w ambasadzie państwa, do którego się wnioskuje znajdującej się w państwie wnioskującym. W takim przypadku data otrzymania takiego wniosku przez ambasadę jest uważana za datę otrzymania przez państwo wezwane do celów zastosowania terminów, które muszą być dotrzymane na mocy mającego zastosowanie traktatu ekstradycyjnego w celu umożliwienia ciągłego zatrzymania osoby.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie w dniu podpisania niniejszej Umowy, ze względu na wydane orzeczenia w krajowym systemie prawnym mające zastosowanie w tym dniu, nie może zastosować środków określonych w ustępie 1, niniejszy artykuł nie znajduje zastosowania w stosunku do niego, dopóki to Państwo Członkowskie oraz Stany Zjednoczone Ameryki, w drodze wymiany not dyplomatycznych, nie uzgodnią inaczej.

Artykuł 8

Informacje dodatkowe

1. Państwo wezwane może zażądać od państwa wnioskującego dostarczenia dodatkowych informacji w rozsądnym terminie przez siebie określonym, jeżeli uważa, że informacje dostarczone na poparcie wniosku o ekstradycję nie są wystarczające do spełnienia wymogów mającego zastosowanie Traktatu ekstradycyjnego.

2. Takich informacji dodatkowych można zażądać i przekazywać je bezpośrednio między Ministerstwami Sprawiedliwości zainteresowanych państw.

Artykuł 9

Tymczasowe wydanie

1. Jeżeli wniosek o ekstradycję zostaje uwzględniony w odniesieniu do osoby, wobec której toczy się postępowanie lub która odbywa karę w państwie, do którego się wnioskuje, państwo wezwane może tymczasowo wydać poszukiwaną osobę państwu wnioskującemu w celu przeprowadzenia dochodzenia sądowego.

2. Tak przekazana osoba pozostaje w areszcie w państwie wnioskującym i zostaje przekazana z powrotem państwu, do którego się wnioskuje po zakończeniu postępowania wobec tej osoby, zgodnie z warunkami, które zostają uzgodnione w drodze wzajemnego porozumienia państwa wnioskującego oraz państwa, do którego się wnioskuje. Czas spędzony w areszcie na terytorium państwa wnioskującego w oczekiwaniu na przeprowadzenie dochodzenia sądowego w tym państwie może zostać zaliczony na poczet czasu pozostałego do odbycia w państwie, do którego się wnioskuje.

Artykuł 10

Wnioski o ekstradycję lub wydanie składane przez kilka państw

1. Jeżeli państwo wezwane otrzymuje wnioski od państwa wnioskującego oraz od jakiegokolwiek innego państwa lub państw o ekstradycję tej samej osoby za to samo lub za inne przestępstwa, organ wykonawczy państwa, do którego się wnioskuje ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda osobę.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, do którego się wnioskuje, otrzymuje wniosek o ekstradycję od Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz wniosek o wydanie osoby na mocy europejskiego nakazu aresztowania w odniesieniu do tej samej osoby za to samo lub inne przestępstwa, właściwy organ Państwa Członkowskiego, do którego się wnioskuje ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda osobę. W tym celu właściwy organ jest organem wykonawczym Państwa Członkowskiego, do którego się wnioskuje jeżeli, na mocy obowiązującego dwustronnego Traktatu ekstradycyjnego między Stanami Zjednoczonymi a Państwem Członkowskim, decyzje w sprawie wyboru wniosków podejmuje ten organ; jeżeli nie jest to określone w dwustronnym Traktacie ekstradycyjnym, właściwy organ zostaje wyznaczony przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z artykułem 19.

3. Podejmując decyzję na mocy ustępu 1 i 2, państwo wezwane rozważa wszystkie istotne okoliczności, włączając w to, ale nie ograniczając się do, okoliczności określonych w mającym zastosowanie Traktacie ekstradycyjnym oraz, w przypadku gdy nie jest to określone, następujące okoliczności:

- a) czy wnioski zostały złożone na podstawie Traktatu;
- b) miejsca popełnienia każdego przestępstwa;
- c) poszczególne interesy państw wnioskujących;
- d) waga przestępstw;
- e) obywatelstwo pokrzywdzonego;
- f) możliwość późniejszej ekstradycji między państwami wnioskującymi; oraz

- g) porządek chronologiczny, w jakim wnioski zostały otrzymane od państw wnioskujących.

Artykuł 11

Uproszczone procedury ekstradycyjne

Jeżeli osoba poszukiwana zgadza się na wydanie do państwa wnioskującego, państwo wezwane może, zgodnie z zasadami i procedurami na mocy swojego systemu prawnego, wydać osobę najszybciej jak to możliwe bez dalszego postępowania. Zgoda osoby poszukiwanej może obejmować zgodę na zrzeczenie się ochrony z tytułu zasady ograniczenia ścigania.

Artykuł 12

Tranzyt

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na transport przez swoje terytorium osoby wydanej Stanom Zjednoczonym Ameryki przez państwo trzecie lub przez Stany Zjednoczone Ameryki państwu trzeciemu. Stany Zjednoczone Ameryki mogą zezwolić na transport przez swoje terytorium osoby wydanej Państwu Członkowskiemu przez państwo trzecie lub przez Państwo Członkowskie państwu trzeciemu.

2. Wniosek o tranzyt jest składany drogą dyplomatyczną lub bezpośrednio między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych oraz Ministerstwem Sprawiedliwości danego Państwa Członkowskiego. Kanały Interpolu mogą być także wykorzystane przy przekazywaniu takiego wniosku. Wniosek zawiera dane dotyczące przewożonej osoby oraz krótki opis stanu faktycznego sprawy. Osoba przewożona pozostaje podczas przewozu pozbawiona wolności.

3. Zezwolenie nie jest wymagane, jeżeli wykorzystuje się transport drogą powietrzną i nie jest planowane lądowanie na terytorium państwa tranzytu. W przypadku nieprzewidzianego lądowania, państwo w którym następuje nieprzewidziane lądowanie, może zażądać wniosku o tranzyt zgodnie z ustępem 2. Wszystkie środki niezbędne do zapobieżenia ucieczce osoby zostają podjęte do czasu przeprowadzenia tranzytu, o ile wniosek o tranzyt wpłynie w ciągu 96 godzin od nieprzewidzianego lądowania.

Artykuł 13

Kara śmierci

W przypadku gdy przestępstwo, w odniesieniu do którego wnosi się o ekstradycję, jest zagrożone karą śmierci według prawa państwa wnioskującego i nie jest zagrożone karą śmierci według prawa państwa, do którego się wnioskuje, państwo wezwane może wyrazić zgodę na ekstradycję pod warunkiem, że kara śmierci nie zostanie orzeczona w odniesieniu do poszukiwanej osoby lub, jeżeli ze względów proceduralnych taki warunek nie może zostać spełniony przez państwo wzywające, pod warunkiem że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, nie zostanie wykonana. Jeżeli państwo wzywające akceptuje ekstradycję z zastrzeżeniem warunków na mocy niniejszego artykułu, spełnia te warunki. Jeżeli państwo wzywające nie akceptuje warunków, wniosek o ekstradycję może zostać odrzucony.

Artykuł 14

Informacje sensoryczne we wniosku

W przypadku gdy państwo wzywające rozważa przedłożenie szczególnie sensorycznych informacji w celu poparcia swojego wniosku o ekstradycję, może skonsultować się z państwem, do którego się wnioskuje w celu ustalenia zakresu, do jakiego informacje mogą być chronione przez państwo wezwane. Jeżeli państwo wezwane nie może chronić informacji w sposób wymagany przez państwo wzywające, państwo wzywające określa, czy informacje mimo wszystko zostają przedłożone.

Artykuł 15

Konsultacje

Umawiające się Strony, odpowiednio, konsultują się w celu osiągnięcia jak najlepszego wykorzystania niniejszej Umowy, włączając w to ułatwianie rozwiązania wszelkich sporów odnoszących się do interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 16

Stosowanie tymczasowe

1. Niniejsza Umowa stosuje się w odniesieniu do przestępstw popełnionych przed jej wejściem w życie, jak również po jej wejściu w życie.

2. Niniejsza Umowa stosuje się w odniesieniu do wniosków o ekstradycję złożonych po jego wejściu w życie. Jednakże artykuły 4 i 9 mają zastosowanie w odniesieniu do wniosków czekających na rozpatrzenie w państwie, do którego się wnioskuje, w chwili wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 17

Nieodstępowanie

1. Niniejsza Umowa nie wyklucza powoływania się państwa, do którego się wnioskuje, na podstawie do odrzucenia odnoszące się do kwestii nieregulowanych niniejszą Umową, które jest dopuszczalne na mocy obowiązującego dwustronnego Traktatu ekstradycyjnego między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

2. W przypadku gdy zasady konstytucyjne lub ostateczne orzeczenia sądowe wiążące państwo wezwane mogą stanowić przeszkodę dla wypełnienia przez nie obowiązku ekstradycyjnego, a rozwiązanie tej kwestii nie jest przewidziane w niniejszej Umowie lub w mającym zastosowanie Traktacie ekstradycyjnym, odbywają się konsultacje między państwem do którego się wnioskuje i państwem wnioskującym.

Artykuł 18

Przyszłe dwustronne traktaty ekstradycyjne z Państwami Członkowskimi

Niniejsza Umowa nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jej wejściu w życie, dwustronnych umów o ekstradycję między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z Umową.

Artykuł 19

Wyznaczanie i zawiadomianie

Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o każdym wyznaczeniu na mocy artykułu 2 ustęp 3 oraz artykułu 10 ustęp 2 przed wymianą dokumentów w formie pisemnej określonej w artykule 3 ustęp 2 między Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Artykuł 20

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie:

- a) do Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- b) w odniesieniu do Unii Europejskiej, do:
 - Państw Członkowskich,
 - terytoriów, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Państwo Członkowskie, lub krajów, które nie są Państwami Członkowskimi, względem których Państwo Członkowskie posiada inne obowiązki w odniesieniu do stosunków zewnętrznych, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między Umawiającymi się Stronami i należycie potwierdzono przez właściwe Państwo Członkowskie.

2. Stosowanie niniejszej Umowy do jakiegokolwiek terytorium lub kraju, w odniesieniu do których dokonano rozszerzenia zgodnie z ustępem 1 litera b), może zostać wypowiedziane przez każdą z Umawiających się Stron przez pisemne zawiadomienie drugiej Umawiającej się Strony drogą dyplomatyczną, w przypadku gdy zostaje to należycie potwierdzone przez właściwe Państwo Członkowskie i Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 21

Przegląd

Umawiające się Strony uzgadniają przeprowadzanie wspólnych przeglądów niniejszej Umowy w miarę potrzeby, a w żadnym wypadku nie później niż pięć lat po jej wejściu w życie. Przegląd w szczególności odnosi się do praktycznego wykonywania Umowy i może również obejmować kwestie takie jak konsekwencje dalszego rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszej Umowy, włączając artykuł 10.

Artykuł 22

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia następującego po trzecim miesiącu od dnia, w którym Umawiające się Strony wymieniły dokumenty wskazujące, że zakończyły swoje wewnętrzne procedury w tym celu. Dokumenty te wskazują również, że podjęto kroki określone w artykule 3 ustęp 2.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym czasie przez pisemne zawiadomienie drugiej strony, a takie wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego zawiadomienia.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Waszyngtonie, dnia dwudziestego piątego czerwca dwutysięcznego trzeciego roku w dwóch egzemplarzach w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym wszystkie teksty są na jednakowo autentyczne.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

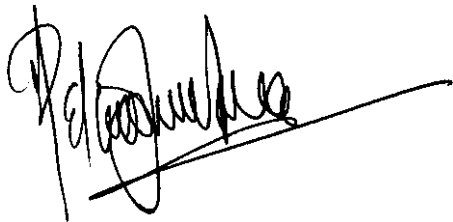
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

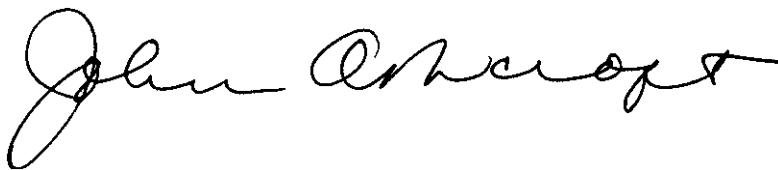
Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Nota wyjaśniająca w sprawie Umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki

Niniejsza nota wyjaśniająca odzwierciedla ustalenia odnoszące się do zastosowania niektórych postanowień Umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (zwanej dalej „Umową”) uzgodnione między Umawiającymi się Stronami.

W sprawie artykułu 10

Artykuł 10 nie ma na celu naruszania zobowiązań Państw Stron Statutu rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego ani nie narusza praw Stanów Zjednoczonych Ameryki, niebędących stroną, w odniesieniu do Międzynarodowego Trybunału Karnego.

W sprawie artykułu 18

Artykuł 18 przewiduje, że Umowa nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jej wejściu w życie, dwustronnych umów o ekstradycji między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z Umową.

Jeżeli jakiegokolwiek środki określone w Umowie stwarzają trudności operacyjne dla jednego lub więcej Państw Członkowskich lub Stanów Zjednoczonych Ameryki, takie trudności powinny zostać w pierwszej kolejności rozwiązane, jeżeli jest to możliwe, w drodze konsultacji między zainteresowanym Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki lub, jeżeli jest to właściwe, w drodze procedury konsultacyjnej określonej w niniejszej Umowie. W przypadku gdy nie jest możliwe rozwiązanie takich trudności operacyjnych wyłącznie w drodze konsultacji, zgodne z Umową byłoby, w odniesieniu do przyszłych dwustronnych umów między Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, przewidzenie operacyjnie wykonalnego mechanizmu alternatywnego, który osiągałby cele poszczególnych postanowień, w odniesieniu do których powstały trudności.
